

РЕШЕНИЕ

№ 2521

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 14.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6692** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226, ал.1 от АПК.

Образувано е въз основа на Решение № 6665 от 06.07.2022г. по адм. дело №2835/2022г. на ВАС, с което е отменено Решение №66 от 06.01.2022г. на АССГ по адм.д. №912/2021г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд с указания съобразно чл.171, ал.4 от АПК.

Образувано по жалба на Д. В. В., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Й. срещу Решение № Ц-1040-21-18/11.01.2021г. на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е отхвърлена жалбата й против разпореждане № 212-00-6447-5/ 11.03.2020г. на длъжностно лице на осигуряването за безработица, с което на осн. чл.114, ал.2, т.2 от КСО е постановено да се възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за безработица за периода 27.10.2017г.-26.10.2018г. в размер на 17 756,19 лв. във връзка със заличени данни по чл.5, ал.4 от КСО, подадени за жалбоподателката от „Рент кози хоумс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон и с целта на закона. Твърди се, че от заличаването на касаещите я данни не следва, че трябва да възстанови добросъвестно получено ПОБ, тя е била осигурено лице, заемащо длъжност в дружеството „управител маркетинг и продажби“ по трудов договор, сключен на 26.03.2015г., прекратен на 27.09.2017г. и получавала уговорено трудово възнаграждение. Горното се установявало от приложените към жалбата трудов договор, длъжностна характеристика, заповед за прекратяване трудов

договор и фишове за заплати. Пояснява се, че притежавала изискуемите 12 месеца осигурителен стаж през последните 18 месеца и отговаряла на изискванията за ПОБ, работодателят ѝ извършвал реално дейност, което се потвърждавало от протокол за извършена проверка от ГИТ от 13.05.2015г. на стопанисван от търговското дружество ресторант „Б.“. Според оспорващата страна в обжалваното решение не било обсъдено дали лицето е добросъвестно или не, а тя била именно такова лице, наведени са доводи, че съгласно чл.114, ал.2 от КСО добросъвестно получените суми по осигурителни плащания не подлежат на връщане от осигурените лица с три изключения. Твърди се нищожност на разпореждането и решението, като издадени от некомпетентни лица.

При проведеното по делото открито заседание оспорващата страна не се явява, представлява се от пълномощник. Процесуалният ѝ представител - адв. Й. моли съда да уважи жалбата по съображенията, изложени в нея, допълва, че работодателят е извършвал множество системни административноправни, данъчноправни и осигурителноправни нарушения, което не следва да рефлектира върху правната сфера на работниците, в частност на жалбоподателя. Същата е добросъвестен работник и служител, а неизрядността на работодателя спрямо фиска и непогасяването от негова страна на публичноправните си задължения не може и не следва да рефлектира върху правната сфера на жалбоподателя. Претендира разноски, за което представя списък по чл.80 от ГПК. Прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение в искания максимален размер.

Ответникът по жалбата, в лицето на Директор на ТП на НОИ-С. град чрез представител по пълномощие –юрк. П. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение в максимален размер предвид фактичката и правна сложност на делото.

Административен Съд С. – град, III отделение, 67 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От административната преписка се установява, че със заявление от 30.10.2017г. Д. В. е поискала да ѝ бъде отпуснато парично обезщетение за безработица, като към него е приложила заповед за прекратяване на трудовото правоотношение с работодател „Рент Кози хоумс“ ЕООД от 27.09.2017г. с правно основание чл.328, ал.1, т.3 от КТ.

С Разпореждане № 212-00-6447-1/-1.11.2017г. на ръководителя на осигуряването за безработица, на осн. чл.54ж, ал.1 и във вр. чл. 54а, ал.1 и чл.54б, ал.1 и чл.54в, ал.1 от КСО на В. е отпуснато ПОБ в размер на 71,31лв. дневно за периода 27.09.2017г.-26.09.2018г. /л.187 от адм.д. 912/21/, като в следствие изплащането на ПОБ е спряно и възобновено за периода 27.10.2017г.-26.10.2018г. с Разпореждане №212-00-6447-2 от 01.11.2017г. на ръководителя на осигуряването за безработица. Била извършена проверка за спазване на осигурителното законодателство в „Рент Кози хоумс“ ЕООД, която завършила с издаването на Констативен протокол № КВ-5-21-00703665/20.12.2019г. /л.149-151/ и задължителни предписания № ЗД-1-21-00703710/20.12.2019г. за заличаване на подадените от дружеството данни по

чл.5 ал.4 от КСО за всички лица, за които са подадени уведомления по чл.62, ал.5 за периода 26.03.2015г.-14.11.2018г. /л.152 адм.д. 912/21/. Задължителните предписания са влезли в сила като необжалвани след връчването им по реда на чл.110 ал.4 от КСО на 27.12.2019г. /л.148 адм.д. 912/21/, поради което и след заличаването на данните по чл.5 ал.4 от КСО с Разпореждане № 212-00-6447-3/11.03.2020г. /л.140 адм.д. 912/21/ е отменено разпореждането от 01.11.2017г. за отпускане на ПОБ. С последващо разпореждане №212-00-6447-4 от същата дата/л.138-139 адм.д. 912/21/ е разпореден отказ за отпускане на ПОБ. С оспореното понастоящем разпореждане № 212-00-6447-5/11.03.2020г. /л.135-136 адм.д. 912/21/, издадено на осн. чл.114, ал.3 вр. чл.114, ал.2, т.2 от КСО е разпоредено Д. В. В. да възстанови добросъвестно полученото ПОБ в размер на 17 756,19лв. /главница/ за периода 27.10.2017г.-26.10.2018г.

Факт е, че Д. В. е обжалвала и трите разпореждания пред горестоящия административен орган – Ръководителя на ТП на НОИ С.-град, като същият е постановил Решение № Ц1040-21-260/05.10.2020г. /л.125-127 гръб адм.д. 912/21/, с което жалбата ѝ е отхвърлена в частта на разпореждане № 212-00-6447-3/11.03.2020г. и Разпореждане № 212-00-6447-4/11.03.2020г., като с Определение № Ц1040-21-259/05.10.2020г. /л.128-129 гръб адм.д. 912/21/ е спряно производството по жалбата против Разпореждане № 212-00-6447-5 /11.03.2020г. При съдебното оспорване е образувано адм. дело № 10590/2020г, като с Определение № 8281/03.11.2020г. на АССГ съдебното производство е прекратено и преписката е върната на Директора на ТП на НОИ С. град за произнасяне и по жалбата на Д. В. В. против разпореждане № 212-00-6447-5 /11.03.2020г. Така се е стигнало и до постановяването на решение № Ц-1040-21-18/11.01.2021г., с което жалбата на В. против разпореждане № 212-00-6447-5 /11.03.2020г. е отхвърлена.

Понастоящем е възстановена и висиящността на спора относно законосъобразността на Решение № Ц1040-21-260/05.10.2020г., с което жалбата ѝ е отхвърлена в частта на Разпореждане № 212-00-6447-3/11.03.2020г. и Разпореждане № 212-00-6447-4/11.03.2020г, т.е съдът следва да се произнесе и по него.

Процесното решение е връчено на оспорващата страна на 15.01.2021г., видно от известие за доставяне, приложено на л.50 от адм.д. 912/21. Жалбата срещу него е депозирана на 25.01.2021г. с вх.№ 1012-21-151 на ТП на НОИ С. град. Образувано е адм.д. №912 по описа за 2021г. на АССГ, като съдът се е произнесъл с Решение №66/06.01.2022г., с което е отхвърлил жалбата на Д. В. В. срещу Решение №Ц-1040-21-18/11.01.2021г. на директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата ѝ против разпореждане №212-00-6447-5/11.03.2020г. на длъжностно лице на осигуряването за безработица, с което на осн. Чл.114, ал.2, т.2 от КСО е разпоредено да се възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за безработица за периода 27.10.2017г. - 26.10.2018г. в размер 17 756,19лв. и срещу Решение №Ц-1040-21-260/05.10.2020г. на директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата на В. против Разпореждане №212-00-6447-3/11.03.2020г. и Разпореждане №212-00-6447-4/11.03.2020г. на длъжностно лице на осигуряването за безработица.

Решението на АССГ е оспорено пред ВАС, като с Решение №6665/06.07.2022г. по адм.д.№912/2021г. Върховният административен съд отменя Решение №66/06.01.2022г. на АССГ по адм.д.№912/2021г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на осн. Чл.222, ал.2, т.1 от АПК. ВАС приема, че въпреки назначената съдебно почеркова експертиза, с която е доказано, че подписите за работодател в трудовата книжка на жалбоподателя не са положени от едноличния собственик на капитала и управител на дружеството г-н К. И. Г., съдът не е установил упражняването на трудова дейност с всички доказателствени средства, включително с гласни доказателства.

Административен Съд С. – град, III отделение, 67 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В рамките на съдебното производство по адм.д. №912/2021г., прието и приложено с протоколно определение от 25.10.2022г. по настоящото дело, по молба на жалбоподателя са били събрани писмени доказателства. От приложените писмени доказателства, изискани и предоставени на осн.192 от ГПК от БАБХ-ОДБХ С. се установява, че в регистрите на ОБДХ С. не фигурира обект на „Рент Кози Хоумс“ ЕООД. За ресторант в [населено място], Студентски град, [улица] са издадени удостоверения в периода 2015г.-2017г. на „Ями кетъринг“ ЕООД, „Парти фуд Дринк“ ЕООД, „Ейч Ар Рент ЕДс“ ЕООД. В посочения период в обекта са извършвани проверки, отразени в констативни протоколи, като са установявани несъответствия по сграден фонд и технологично оборудване. В периода 2015-2018 г. за ресторант „Къщата“ са издадени удостоверения за регистрация на „Богева“ ЕООД, „КЗВ Фууд“ ЕООД. От представените документи от ИА ГИТ се установява, че в периода 2015г.-2018г. няма други извършени проверки за спазване на трудовото законодателство за ресторант „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], освен посочените и приложени протоколи и АУАН-и. По отношение на ресторант „Къщата“, намиращ се в Студентски град бл.59 вх.Б не е установено да има проверки на „Рент Кози Хоумс“ ЕООД. От справката на ТД на НАП С. се установява, че Д. В. В. е с регистриран трудов договор с „Рент Кози Хоумс“ ЕООД на длъжност управител маркетинг и продажби за периода 26.03.2015г.-27.09.2017г. В рамките на производството по искане на ответника е била назначена съдебно-почеркова експертиза с предмет на изследване подписите на работодателя К. И. Г. на стр.20-21 в трудовата книжка на жалбоподателя.

От заключението на СГЕ с вещо лице С. П. А., прието в с.з. на 07.12.2021г. се установява, че подписите за работодател и управител на стр.20-21 в трудовата книжка на Д. В. не са положени от К. И. Г.. Същото е кредитирано от съда като обективно и

логично, неоспорено от страните.

В изпълнение на указанията, дадени от ВАС в Решение №665 от 06.07.2022г. по адм.д. 2835/2022г., съобразно чл.171, ал.4 от АПК и изрично фигуриращото в жалбата доказателствено искане е допуснато искане гласно доказателство за установяване на факта по упражняване на трудова дейност. По делото е разпитан като свидетел Г. С. В.. От показанията на свидетеля се установява, че лицето също е имало дело с НОИ, тъй като също е работело във фирма „Р. кози хоумс“ на длъжност „търговски директор“. Оспорващата е отговаряла за маркетинга и продажбите във фирмата, менажирала е ресторант, намиращ се в обект в Студентски град. Същият се намира на [улица] територията е около 2 дка с плувен басейн, ресторант и градина. Жалбоподателката работила там за периода 2015-2017г. Свидетелят ѝ възлагал да намира по-добри доставчици за храни, напитки и да следи какво се предлага и налични промоции. В. претърпяла травма и не била на работа около 6 месеца. Дейността се ръководила от партньори Й. Б. и С. В., менажиращи цялата дейност. Те отделно са работили с две фирми на партньорски начала, на името на едната била търговската дейност, а на другата бил персоналът. От НОИ била извършена проверка и били разпитани почти всички кой кого познава, имало сервитьори, чистачки, готвачи и музиканти, ресторантът се казвал „Б.“, като заплатите са заплащани от Й. и С. В. редовно и в брой.

При така очертаната фактическа обстановка съдът формира и правните си изводи:

Съобразно задължението на съда по чл.168, ал.1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК.

В тази връзка съдът установи, че оспореното Решение № 1040-21-18 от 11.01.2021 г. и № Ц1040-21-260/05.10.2020г. е издадено от компетентен орган по чл.117 от КСО – директор на ТП на НОИ С.-град, по делото е представена Заповед №1712/17.08.2015г. /л.208 адм.д. 912/21/, с която Т. В., подписал решението, е назначен на длъжност директор на ТП на НОИ С.-град считано от 15.08.2015г. за неопределен срок.

Процесните разпореждания също са издадени от компетентен орган, видно от представената по делото Заповед №1015-21-279/18.12.2019г. /л. на директора на ТП на НОИ-С. град, с която Е. П. /главен експерт по осигуряване „ПОБГВ“, подписала разпорежданията, е определена за ръководител на контрола на разходите на ДОО в ТП на НОИ С..

Предвид изложеното възраженията, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени от некомпетентен орган, са неоснователни.

Оспореното Решение № 1040-21-18 от 11.01.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, както и потвърденото с него Разпореждане № 212-00-6447-5/11.03.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С. - град, отговаря на изискванията на чл.117, ал.5 от КСО вр. чл.59, ал.2 от АПК, посочени са фактическите и правните основания за издаването им. Същите са издадени при спазване на законоустановената форма и при издаването им не са допуснати съществени

нарушения на административнопроизводствените правила. Решение № Ц1040-21-260/05.10.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, и потвърдените с него Разпореждане № 212-00- 6447-3/11.03.2020 г. и Разпореждане № 212-00-6447-4/11.03.2020 г. на длъжностно лице по осигуряването за безработица, отговаря на изискванията на чл.117, ал.5 от КСО вр. чл.59, ал.2 от АПК, посочени са фактическите и правните основания за издаването им. Същите са издадени при спазване на законоустановената форма и при издаването им не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Съгласно чл.114, ал.2, т.2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичане на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

По силата на чл.54л от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на ПОБ се извършват въз основа на данните по чл.5, ал.4, т.1 от КСО и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетения при условия и по ред, определени с акт на Министерски съвет. В тази връзка заличените данни за осигуряването на жалбоподателя чрез „Рент Кози хоумс“ ЕООД се явяват релевантни досежно правото ѝ на ПОБ.

В чл.54ж, ал.2 т КСО законодателят регламентира възможността при влязло в сила разпореждане за ПОД да се измени или отмени от органа, който го е издал, без ограничаване до законово регламентирани срокове – т.е. с оглед установените нови данни, релевантни за правото на ПОБ, овластеният административен орган, който е издал влязлото в сила разпореждане за ПОБ, постановява отмяната му, и последващия отказ за отпускане на ПОБ.

Между страните няма спор,че дадените до работодателя Р. К. Х. ЕООД задължителни указания за заличаването на данни по реда на чл.5 ал.4 от КСО в това число и досежно жалбоподателя В. за спорния период са влезли в сила и представляват стабилен административен акт. Именно въз основа на това ново обстоятелство е разпоредено с разпореждане № 212-00-6447-3/ 11.03.2020год отмяната на отпускането на ПОБ и с разпореждане № 212-00-6447-4/11.03.2020г на длъжностно лице на осигуряването за безработица е постановен отказ за отпускането на ПОБ.Това обстоятелство е послужило и за разпореждане № 212-00-6447-5/ 11.03.2020год на длъжностно лице на осигуряването за безработица за възстановяване на добросъвестно полученото ПОБ.Правната основа за издадените административни актове е чл.54ж ал.2 от КСО и чл.54л от КСО.

Твърденията на В.,че е полагала труд по трудово правоотношение с работодателя „Рент Кози Хоумс“ ЕООД бяха опровергани в настоящето производство. Действително налице са доказателства за сключен трудов договор,както и за

регистрирането му в ТД на НАП съгласно КТ. Същевременно останалите доказателства, събрани в производството - официални удостоверителни документи съгл.чл.179 от ГПК ,издадени от ОБДХ-С. и ДИТ-С. посочват,че в периода, в който жалбоподателката В. е била назначена като „управител маркетинг и продажби“ в „Рент Кози Хоумс“ ЕООД и е работила в ресторант „Б.“ в С. град, находящ се на [улица], всъщност при проверките за спазване на трудовото законодателство и безопасността на храните не са я открили на посочения търговски обект. Напротив в констативните протоколи и АУАН,съставени от компетентните за това органи фигурират други лица, но не и лицето В..Търговската практика в един обект да работят по трудов договор лица, които не са част от дружеството ,стопанисващо обекта или да работят лица, които не са сключили трудов договор с дружеството, което стопанисва обекта по неясно какви основания- доколкото ОДБХ С. е констатирала,че „Рент Кози Хоумс“ ЕООД не е получавала никога разрешително за извършване на ресторантьорска дейност там влече след себе си и неблагоприятното обстоятелство доказването дали едно лице е полагало труд или не да стане изключително трудно,а в случая - невъзможно. В тази насока освен изложените по горе факти е и заключението на СГЕ, че подписът срещу работодател в трудовата книжка на Д. В. не е изпълнен от управителя на работодател „Рент Кози Хоумс“ ЕООД К. И. Г..Също така следва да се посочи,че представеният договор за консултантски услуги и обслужване с „Ями Кетъринг“ ЕООД не би могъл да докаже трудова дейност на оспорващата,тъй като по време на неговото сключване тя все още е била служител на „Ями Кетъринг“ ЕООД, а едва от 26.03.2015г. е станала служител на „Рент Кози Хоумс“ ЕООД. Доколкото практиката на ВАС е еднозначна, че трудовото правоотношение не е идентично с осигурителното, и за доказване на последното се изисква полагането на труд в действителност, то косвените факти,събрани в производството установяват липсата на полаган труд от В.. В тази насока освен изброените по горе писмени доказателства са и данните по приписката от ТД на НАП С., че „Рент Кози Хоумс“ ЕООД няма деклариран търговски обект и има deregистрирано фискално устройство на 25.04.2016г. Съгласно ГДД на дружеството същото е декларирано единствено данъчна загуба, но въпреки това е назначило близо 70 човека персонал с месечни възнаграждения, които са близки до максималния месечен осигурителен доход, в това число и възнаграждението на В., за които липсват категорични данни да е реално получавано – представените фишове не са подписани и подпечатани, поради което не се явяват доказателство за получени възнаграждения от трудова дейност. В писмените обяснения на управителя на Р. К. Х. ЕООД К. Г., предоставени пред органите на НОИ е декларирано,че срещу 500 лв., дадени му от И. е вписан като собственик на дружеството, не е подавал данни по чл.5 ал.4 от КСО и не е наемап лица по трудов договор. Всички тези доказателства категорично обосновават извод, че в периода м. март 2015г.- м.септември 2017г. Д. В. не е полагала труд по трудовото си правоотношение с „Рент Кози Хоумс“ ЕООД, поради което и заличените данни по реда на чл.5 ал.4 от КСО, ведно с разпоредбата на чл.114 ал.2 т.2 от КСО дават основание на законосъобразното приложение на нормите на чл. 54ж ал.2 и чл.54л от КСО с оспорените разпореждания. Като е отхвърлил жалбите против тях Директорът на ТП на НОИ е постановил законосъобразни актове,които следва да се потвърдят. Нито едно от събраните писмени доказателства не доказва, че В. реално е извършвала трудова дейност, която се явява задължителна предпоставка за осигуряване по КСО. Единствено събраните в с.з. от 17.01.23г. гласни доказателства подкрепят твърдението на оспорващата страна за упражняване на трудова дейност. Същите не се кредитират от съда, тъй като свидетелят Г. С. В. не е полагал труд в „Рент кози хоумс“ ЕООД и не се явява осигурено чрез дружеството лице, съгл. Решение №1940

от 25.03.2021г. на АССГ по адм.д. №7296/2020г., оставено в сила с Решение №11274/08.11.2021г. на ВАС по адм.д. №6389/2021г.

В този смисъл, настоящият състав намира, че по делото не се установява упражняване на трудова дейност и на осигурената не следва да се признае правото на парично обезщетение за безработица. Представените и приети писмени доказателства – трудов договор и заповед за освобождаване не доказват наличие на осигурително правоотношение, изисканите по чл. 192 ГПК доказателства от НАП касаят трудовото, но не и осигурителното правоотношение на жалбоподателката; в трудова книжка, издадена от 1996г. спорният стаж е вписан на стр.20-21, но предвид приетата неоспорена СГЕ при проведено производство по чл. 193 ГПК е констатирано несъответствие между подписите, положени за работодател и управител на работодател, което разколебава доказателствената сила на трудовата книжка; протоколът от извършените проверки през м.04.2015г. и м.05.2015г. от ДИТ на обект „Б.“, където е трябвало да се полага труд по трудовия й договор жалбоподателката, също не конкретизирал лице, което реално да упражнява трудова дейност в обекта, т.е. не се доказва, че през м. април 2015г. жалбоподателката е извършвала трудова дейност на соченото работно място, още повече, че същата не е имала и трудово досие със сключен на 26.03.2015г. трудов договор. Протоколът от извършени проверки от ГИТ на ресторант „Б.“ от м.07,08 и 09.2016г. отново не се явяват доказателство за полагаан труд от В., тъй като не касаят лицето. Наличие на заварени лица в обекта без трудови договори с Р. кози хоумс ЕООД не се приемат като доказателство за извършвано от това дружество търговска дейност, а обстоятелството, че в този ресторант са работили работници на няколко дружества не изключва извода, че заварените при проверката лица без трудови договори именно са работили в „Рент Кози хоумс“ ЕООД. В. претендира, че е работила на длъжност управител маркетинг и продажби съгласно трудовия договор, посочен по-горе в ресторант „Б.“, длъжностната характеристика предвижда да участва в рекламирането и продажбата на стоките, а това, предвид липсата на декларирани обекти и наличие на дерегистрирано ФУ съгласно данни от ТД на НАП, изключва извършването на търговска дейност от работодателя и съответно и от оспорващата страна. Тези писмени доказателства опровергават и свидетелските показания, че сервитърите имали фискални устройства. Според В. е получавала месечно възнаграждение в размер 2800лв, като са приложени фишове за получени възнаграждения. Същите обаче не са подписани и подпечатани, като предвид данни от ТД на НАП от 2015-2017съгласно ГДД са били отчитани само счетоводни загуби, но въпреки горното са били назначени над 70 лица с месечни трудови възнаграждения, близки до максималния осигурителен доход. Следователно не се доказва изплащането на същите предвид тези обстоятелства. Свидетелските показания, че възнагражденията са били изплащани в брой са в противоречие с писмените доказателства и остават недоказани. Изпратените до В. задължителни предписания от 18.03.2019г. са били получени лично от адресата, като въпреки това не са ангажирани от оспорващата страна доказателства, че се е възползвала от възможността да даде обяснения. Остава неопровергана и декларацията на управителя от 13.05.2019г. Г. – дадени в качество управител на „Рент кози хоумс“ ЕООД, че срещу сумата от 500лв, дадени от лицето И., е вписан като собственик, но нито е подавал данни по чл.5, ал.4 от КСО, нито е наемал лица по трудови договори. А оспорващата страна е предоставила трудов договор, в който за работодател фигурира именно К. Г., поради което разколебава доказателствената му сила. Въпреки наличното пълномощно, съгласно което Г. упълномощава П. да го представлява в качеството му на управител на „Рент кози хоумс“ ЕООД, предвид

липсата на вписване в ТР при АВ на това упълномощаване, то не би могло да се противопоставя на трети лица, т.е. всички действия по управлението на дружеството от страна на П. следва да се приемат като такива, извършени без представителна власт. Също така данните от БАБХ, събрани по реда на чл.192 от ГПК също изключват дружеството да е осъществявало дейност, претендирана от оспорващата страна.

В съвкупност, всички събрани писмени доказателства опровергават твърденията на оспорващата страна и претенциите ѝ, че е извършвала реална трудова дейност, явяваща се задължителна предпоставка за осигуряване по КСО. А събраните гласни доказателства в о.с.з. от 17.01.2023г. не се кредитират от настоящия състав, тъй като свидетелят не е полагал труд в „Рент кози хоумс“ ЕООД, същият не е осигурено лице, поради което и не дава вяра на показанията на същия свидетел, че жалбоподателят е работил в ресторанта, находящ се в Студентски град, [улица] периода 2015-2018г., където е било работното място на В., както и че заплатите са изплащани в брой от двама партньори Й. Б. и С. В.. Настоящият състав намира, че не се събраха достатъчно и безспорни доказателства, че В. реално е полагала труд по така представения трудов договор с „Рент Кози хоумс“ ЕООД, в какво се изразява положението труд, както и къде е изпълнявала задълженията, получавала ли е трудово възнаграждение, начинът на неговото изплащане, като се съобрази и с обстоятелството, че това дружество не е имало никакви приходи за периода 2015-2018г. След като реално не е осъществена трудова дейност от В., не е възникнало и осигурително правоотношение с произтичащите от него права на осигурено лице по см. КСО. При това положение неправомерно получените средства следва да бъдат възстановени от жалбоподателя. Всички описани доказателства, установяващи липсата на реално положен труд от страна на В., са нови данни и документи по см. Чл.114, ал.2, т.2 от КСО, което потвърждава, че на налице са законовите предпоставки да се възстановят получените парични средства, явяващи се неоснователно изплатено ПОБ за периода от 27.10.2017г. до 26.10.2018г. в размер 17 756,19лв.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Ето защо и оспореният административен акт е постановен в съответствие със действащия към момента на съставянето му закон.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да се отхвърли като неоснователна.

С оглед на горното основателна се явява и претенцията за разноси на ответника с оглед разпоредбата на чл.143 от АПК вр.чл.78 ГПК вр. чл.24 от НзПрП, поради което на осн. чл.226,ал.3 от ГПК ще следва да се присъди сумата от по 100 лв. - юрисконсултско възнаграждение за всяка инстанция, с оглед липсата на фактическата и правна сложност, а също така и 300 лв. за експертиза.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, III отделение, 67 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. В. В., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. Й. срещу Решение № Ц-1040-21-18/11.01.2021год на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата й против Разпореждане № 212-00-6447-5/ 11.03.2020год на длъжностно лице на осигуряването за безработица, с което на осн. чл.114 ал.2 т.2 от КСО е разпоредено да се възстанови добросъвестно получено ПОБ за периода 27.10.2017г.-26.10.2018г. в размер на 17 756,19лв., и срещу Решение № Ц-1040-21-260/05.10.2020год на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата й против Разпореждане № 212-00-6447-3/ 11.03.2020г. и № 212-00-6447-4/11.03.2020г. на длъжностно лице на осигуряването за безработица .

ОСЪЖДА Д. В. В., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] да заплати на Директора на ТП на НОИ-С. град сумата от 600 лв. разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: